

бъ-тъ, а ты ся избавяше на единъ дѣскъ и исплуваше на брѣга на нѣкой островъ, дѣто да нѣмаше живъ душъ, а само гѣстѣ горѣ, что бы правилъ? Испрѣво ты бы ся хранилъ може бы само съ жълѣдѣ, нѣ той най-напоконъ ще ти ся огади и омрѣзне; ако ти ся мѣряше нѣкоя птица, тебѣ бы ся дощѣло мясо и ты бы закачилъ да и ѿ лучишъ съ камынѣ, зачто-то нѣмашь оржіе, и най-напоконъ, ако си былъ вѣщъ да лучишъ съ камыкъ, можа-ще и да погодишъ нѣкою и да и ѿубиешъ. Сега что Ѣешь да правишъ като нѣмашь огънъ? Да имаше кыбрить, или огниво, ты лесно бы си цвѣкнѣлъ и заловилъ огънъ; да ся намѣряше тамъ нѣкой чловѣкъ ты бы зелъ отъ него за да си подкладешъ огънъ. Нѣ такъво нѣчто, пази Боже, не ся намира, а тебѣ все ся иска да си накладешъ огънъ за да ся грѣашъ и да ти свѣти ношѣ. Что Ѣешь правишъ като нѣмашь ни кыбрить, ни огниво па и отпопрѣди не си былъ чюль, че съ трѣканіе дръво о дръво може да ся хване огънъ? А хората испрѣво не знали нито тоя простый начинъ за ловеніе огънъ, както и сега еще мнозина го не знаютъ, зачто-то не имъ трѣбува толкова трудъ, когато има другы поб-лесны начини за ловеніе огънъ. А какъ ли е изнамѣрилъ чловѣкъ да лови огънъ? Можебы по нѣкою простѣ слукѣ а може и по нѣкою играчкѣ, зачто-то прѣвы-ты хора само-то естество карало да си играѣтъ; нѣ кога чловѣкъ турилъ ведиажъ на рѣкѣ огънъ, нему огънъ-тѣ вече станѣлъ потрѣба, и оттогава кога му трѣбувало огънъ той трѣкалъ дръво о дръво та ся трудилъ да си го хване.

Ные знаемъ, че печено-то мясо сто пѧти е по-сладко отъ сурово-то, кое-то, освѣнь това може и да ни ся погнуси; а кой знае колко ли врѣмѧ е было